

ประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา

เรื่อง การขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

ไข่เค็มไชยา

ทะเบียนเลขที่ สช.50100019

เพื่อให้การขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นไปตาม พระราชบัญญัติคุ้มครอง
สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร
ราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 กรมทรัพย์สินทางปัญญาจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ให้ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ไข่เค็มไชยา สาขาเลขที่ 49100028
ทะเบียนเลขที่ สช.50100019 ซึ่งมีรายการทางทะเบียน ตามบัญชีแนบท้ายประกาศฉบับนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 27 กันยายน 2550

ประกาศ ณ วันที่ 24 ตุลาคม พ.ศ. 2550

(นางพรพรรณ สดายุพันธ์)
อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา

๗๒/๕๐

สำเนาถูกต้อง

(นายบรรเทิง ทัพขจรเกียรติ)
หัวหน้ากลุ่มพัฒนาเทคโนโลยีการปศุสัตว์

ทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

ไข่เค็มไชยา

- (1) เลขที่คำขอ 49100028 ทะเบียนเลขที่ 50100019
- (2) วันที่ยื่นคำขอ 1 พฤศจิกายน 2549 วันที่ขึ้นทะเบียน 1 พฤศจิกายน 2549
- (3) ผู้ขอขึ้นทะเบียน นายอดิศักดิ์ ธีรธร ตัวแทนกลุ่มอาชีพผู้ผลิตและจำหน่ายไข่เค็มไชยา ที่อยู่ 108 หมู่ 6 ตำบลเลม็ด อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84110

(4) คุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะเฉพาะของสินค้า

คำนิยาม

ไข่เค็มไชยา (Chaiya Salted Eggs) หมายถึง ไข่เค็มที่ผลิตจากไข่เป็ดที่ได้จากเป็ดที่เลี้ยงในในพื้นที่อำเภอไชยา และผลิตเป็นไข่เค็มด้วยกรรมวิธีพิเศษตามกฎหมายบัญญัติของคนไชยา

ลักษณะของสินค้า

- (1) ขนาดไข่ใบใหญ่
- (2) ไข่แดงร่วนเป็นทราย มีความมัน
- (3) ไข่ขาวนุ่ม
- (4) รสไม่เค็มจัด กลิ่นหอม ไม่เหม็นคาว

(5) กระบวนการผลิต

- (1) การเลี้ยงเป็ด เลี้ยงตามธรรมชาติโดยให้เป็ดกินอาหารในท้องถิ่น คือ ข้าวเปลือกเจ้า อาหารสดจากทะเล เช่น หอยกระพง ลูกปลาสด(ปลาเป็ด) หัวกุ้ง ลูกปู เป็นต้น
- (2) การเตรียมไข่เป็ด
 - คัดเลือกไข่สด ใบใหญ่ได้ตามมาตรฐาน คือ ไข่เป็ด 300 ฟอง ต้องหนักไม่น้อยกว่า 23 กิโลกรัม
 - เปลือกไข่ไม่มีรอยบุบหรือรอยร้าว
- (3) การเตรียมดินที่ใช้พอก
 - คัดเลือกดินจอมปลวกสีแกมเหลืองที่แห้งสนิทที่อยู่ในอำเภอไชยา นำมาบดให้ละเอียด และร่อนด้วยตะแกรงตาถี่ เพื่อแยกทรายและวัตถุเจือปนออก
 - เกลือป่น ที่เป็นเกลือทะเล จะเป็นเกลือป่นสำเร็จรูป หรือเกลือเม็ดใหญ่มาป่นก็ได้ โดยห้ามใช้น้ำเกลือ และน้ำที่ใช้ต้องเป็นน้ำบ่อ หรือน้ำบาดาลเท่านั้น
 - ผสมดินจอมปลวกที่บดละเอียดกับเกลือป่น ในอัตราส่วนเฉลี่ย 5 : 2
- (4) นำไข่เป็ดตาม (2) ลงชุบในดินตาม (3) และนำไปวางบนพื้นซีเมนต์เก่า 6-7 ชั้น นำซีเมนต์มาบีบให้ติดทั่วเปลือกไข่
- (5) บรรจุลงกล่อง ระบุจำนวนฟอง ระบุวันเวลาการบริโภคได้ และวันหมดอายุ

การบรรจุหีบห่อ

รายละเอียดบนฉลากให้ประกอบด้วยคำว่า "ไข่เค็มไชยา" และ/หรือ Chaiya Salted Eggs

(6) ความสัมพันธ์ระหว่างสินค้ากับแหล่งภูมิศาสตร์

ลักษณะภูมิประเทศ โดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่ม ดินปนทราย มีลูกควนและภูเขาขนาดย่อม ด้านทิศเหนือเป็นที่ราบด้านทิศใต้ เป็นที่ราบสลับภูเขา ด้านทิศตะวันออกติดทะเลบริเวณอ่าวบ้านดอน ด้านทิศตะวันตก เป็นที่ราบสูงสลับภูเขา มีลำคลองต่างๆ ผ่าน ได้แก่ คลองไชยา คลองเคียน คลองคูขุด และคลองเชิงสมอ ภูมิอากาศ มีฝนตกเกือบตลอดปี มี 2 ฤดู คือ ฤดูร้อน และฤดูฝน ปัจจัยธรรมชาติได้เอื้ออำนวยสำหรับการทำเกษตร ทั้งการทำนาและเลี้ยงสัตว์โดยเฉพาะการเลี้ยงเป็ด ไชยาจึงเป็นอยู่ข้าวอยู่น้ำมาตั้งแต่สมัยศรีวิชัย ดังคำคล้องจองที่ชาวเมืองผูกไว้ว่า “ อันเมืองไชยา ใครไปใครมาอาหารไม่อด อารีอรอบ ไม่ชอบถ้อยศ เป็นที่ปรากฏมาตั้งแต่ไร ” และ “ มีข้าวเต็มนามีปลาเต็มน้ำ ”

ประวัติความเป็นมา เมืองไชยาหรือเมืองศรีวิชัยในอดีตมีความเจริญรุ่งเรืองมากระหว่างพุทธศตวรรษที่ 12 -17 แต่การทำไร่เค็มไชยา เริ่มดำเนินการ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2466 ก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยนายกี แซ่ปึก ชาวจีนกวางตุ้ง ซึ่งมาตั้งบ้านเรือนอยู่ที่ดอนโรงทอง อำเภอเมืองไชยา มีอาชีพเป็นช่างทำสะพานเหล็กทางรถไฟสายชุมพร สุราษฎร์ธานี และ เลี้ยงเป็ดไว้กินไข่ ซึ่งเกือบทุกครัวเรือนจะเลี้ยงเป็ดไว้กินไข่ เมื่อไข่เป็ดมีจำนวนมากขึ้นจึงนำไปขายที่ตลาดสถานีรถไฟ และสถานที่สำคัญ หลายแห่งในอำเภอไชยา ต่อมาเมื่อแนวคิดว่าจะทำอย่างไรจะเก็บไข่ไว้ได้นาน จึงได้ปรึกษากับชาวบ้านเมืองไชยา ใช้ภูมิปัญญาที่มีทดลองอยู่หลายวิธี จนกระทั่งยอมรับวิธีการใช้ดินจอมปลวกในอำเภอไชยามาผสมเกลือปนในอัตราส่วนพอเหมาะ นำมาพอกไข่เป็ดสดที่ได้จากเป็ดที่เลี้ยงเอง คลุกไข่เถ้า เก็บไว้นานพอประมาณ แล้วนำมาต้มกินจะได้ไข่เค็มที่ไข่แดง เป็นมัน หอม รสชาติอร่อย จึงได้ผลิตไข่เค็มตามกรรมวิธีดังกล่าวขาย ซึ่งขายดีมาก ทำให้คนอื่น ๆ ในตลาดไชยาหันมาผลิตไข่เค็มขายกันเป็นจำนวนมาก ในปี พ.ศ.2477 ไข่เค็มพัฒนาจนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป ใครไปใครมาก็ซื้อเป็นของฝากในนาม “ ไข่เค็มไชยา ” การทำไข่เค็ม จึงกลายเป็นอาชีพหลักของชาวไชยา บ่งบอกวิถีชีวิตวัฒนธรรม ดังคำขวัญอำเภอไชยาว่า “ พระบรมธาตุคู่เมือง รุ่งเรืองพุทธศาสน์ พุทธทาสประชาญ์โลก สวนโมกข์พลาราม ลือนามศรีวิชัย ผ้าไหมพุมเรียง ทะเลเตยหาดทราย แหล่งซื้อขายไข่เค็ม ”

(7) ขอบเขตที่ตั้งแหล่งภูมิศาสตร์

ขอบเขตการผลิตไข่เค็มไชยา อยู่ในพื้นที่อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี รายละเอียดตามแผนที่

(8) การพิสูจน์แหล่งกำเนิด

- (1) เบ็ดต้องเลี้ยงในอำเภอไชยา และไข่เค็มต้องผลิตในเขตพื้นที่อำเภอไชยาตามกระบวนการผลิตข้างต้น
- (2) กระบวนการผลิตจะต้องได้ผ่านการควบคุมตรวจสอบคุณภาพ คือ มีการขึ้นทะเบียนสมาชิกผู้เลี้ยงเป็ดสมาชิกผู้ผลิตไข่เค็ม รวมทั้งต้องมีเอกสารกำกับเพื่อการตรวจสอบย้อนกลับได้

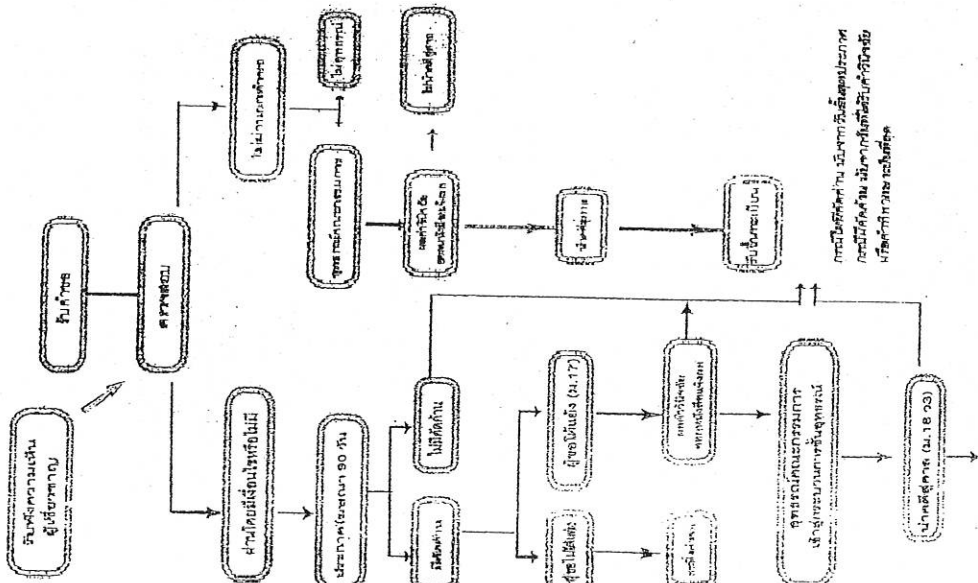
(9) เงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา 15

- (1) จัดให้มีระบบการตรวจสอบและควบคุม ทั้งกระบวนการผลิต ในระดับผู้ผลิต และระดับจังหวัด
- (2) จัดให้มีการขึ้นทะเบียนสมาชิกเกษตรกรผู้เลี้ยงเป็ด ผู้ผลิตไข่เค็มไชยา และผู้จำหน่าย ที่ประสงค์จะขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไข่เค็มไชยา
- (3) ผู้ขอขึ้นทะเบียนต้องจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน สำหรับสมาชิกผู้ขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไข่เค็มไชยา

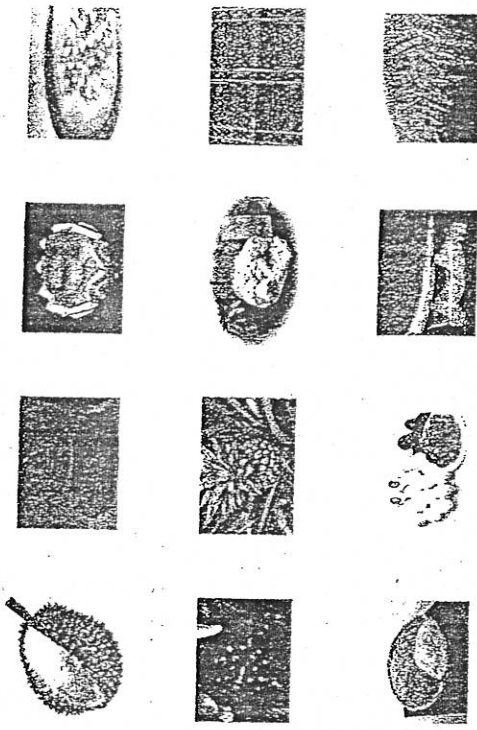

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

Geographical Indications

แนวความคิดในการออกแบบ
 นวัตกรรมของทรงฟุ้งกิมมิต (ซึ่งเป็นลวดลายหนึ่งของลายที่มีต้นกำเนิดของลายมาจากภูมิศาสตร์) ให้ง่ายขึ้นและปรับระดับความยากง่ายของลายให้เหมาะสมกับผู้ใช้ โดยเลือกใช้วัสดุที่มีคุณภาพสูงและทนทาน ใช้งานได้หลากหลาย (ทั้งในร่มและกลางแจ้ง) ให้ความสวยงามและใช้งานได้ยาวนาน ภายใต้อุณหภูมิของอากาศที่เปลี่ยนแปลง ให้ออกแบบให้เหมาะสมกับลักษณะของตัวอักษร และใช้ตัวอักษรที่อ่านง่าย และใช้สีที่ตัดกันชัดเจน เพื่อให้ผู้ใช้สามารถอ่านได้ง่าย และใช้วัสดุที่มีคุณภาพสูงและทนทาน ใช้งานได้หลากหลาย (ทั้งในร่มและกลางแจ้ง) ให้ความสวยงามและใช้งานได้ยาวนาน ภายใต้อุณหภูมิของอากาศที่เปลี่ยนแปลง ให้ออกแบบให้เหมาะสมกับลักษณะของตัวอักษร และใช้ตัวอักษรที่อ่านง่าย และใช้สีที่ตัดกันชัดเจน เพื่อให้ผู้ใช้สามารถอ่านได้ง่าย

สำหรับผู้ใช้ ซึ่งถือเป็นสิทธิของตราสัญลักษณ์ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงถึงความเป็นไทยเมืองจากประเทศไทยเป็นประเทศที่อุดมสมบูรณ์มีพืชผลและสิ่งมีชีวิตที่หายาก มีค่ามากมาจนได้ชื่อว่าเป็นแผ่นดินทอง นอกจากนี้ยังใช้เป็นเครื่องประดับอันสูงค่าของไทยเป็นที่นิยมสูงสุดของชนบรรมนิยมประเพณีและพิธีกรรมของไทยระดับประเทศด้วยทอง

กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์

กรมทรัพย์สินทางปัญญา

44/100 ถนนนนทบุรี 1 ตำบลบางกระจะ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000 โทร 0 2547 4700 หรือเบอร์กลาง 0 2547 46215 โทรสาร 0 2547 4661

โทรสายด่วน 1368

<http://www.ipthailand.org>

คู่มือการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

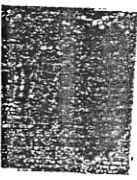
1. ผู้ผลิตสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ซึ่งอยู่ในพื้นที่ของภูมิภาคใดก็ตาม
2. ผู้ประกอบการการค้าเกี่ยวกับสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้น

การเตรียมการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

1. กำหนดสินค้าที่ต้องการคุ้มครอง รวบรวมข้อมูลและรวบรวมกลุ่มผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง การศึกษากฎหมาย เพื่อการศึกษาคำขอเป็นไปได้ ของการขอขึ้นทะเบียน
2. จัดทำข้อกำหนดในการผลิตสินค้าของเขตพื้นที่เป้าหมาย ความเชื่อมโยงของสินค้ากับพื้นที่ และประวัติความเป็นมา หรือคำขวัญที่เกี่ยวเนื่องตามกฎหมายหรือพิธีกรรมหรือพิธีทางปัญญา หรือสำนักงานพาณิชย์จังหวัดเพื่อให้ได้รับความคุ้มครองโดยสมบูรณ์ตามกฎหมาย
3. จัดตั้งหน่วยงานรับผิดชอบ และกำหนดกลไกควบคุมการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามที่ขอขึ้นทะเบียนไว้

หลักฐานที่ใช้ในการขอขึ้นทะเบียน

1. คำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (สช.01) พร้อมสำเนาของฉบับจำนวน 2 ชุด
2. หลักฐานอื่นๆ ของผู้ขอ เช่น สำเนาบัตรประจำตัว หนังสือรับรองของนิติบุคคล เป็นต้น
3. สำเนาหนังสือมอบอำนาจ และสำเนาบัตรประจำตัวของผู้รับมอบอำนาจ (ถ้ามี)
4. ภาพถ่ายของสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียน
5. ต้นฉบับ สำเนาหรือภาพถ่ายหลักฐานคำที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียน
6. เอกสารอื่นๆ ได้แก่
 - 6.1 เอกสารยืนยันถึงความมีคุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติน้ำหรือคุณลักษณะอื่นของสินค้า
 - 6.2 เอกสารยืนยันถึงความเชื่อมโยงกับสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ หรือถิ่นกำเนิดทางภูมิศาสตร์
 - 6.3 ภาพถ่ายแผนที่แสดงขอบเขตพื้นที่ของแหล่งภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียน
 - 6.4 เอกสารยืนยันว่าสินค้ามีแหล่งกำเนิดมาจากพื้นที่แหล่งภูมิศาสตร์

ชื่อ สัญลักษณ์ หรือสิ่งอื่นใด ที่ใช้เรียกหรือใช้แทนแหล่งภูมิศาสตร์ที่สามารถบอกรหัสสินค้าที่เกิดจากแหล่งภูมิศาสตร์นั้น เป็นสินค้าที่มีคุณภาพ ชื่อเสียง หรือคุณลักษณะเฉพาะของแหล่งภูมิศาสตร์ หรือชื่อสัญลักษณ์ ที่ใช้ประกอบกับสินค้าเพื่อแสดงให้ผู้ซื้อหรือผู้บริโภคได้ทราบถึงลักษณะของสินค้าที่มาจากแหล่งกำเนิดนั้นๆ มีคุณภาพ ชื่อเสียง หรือคุณลักษณะพิเศษ

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขอรับการคุ้มครองได้

1. เป็นชื่อ สัญลักษณ์ หรือสิ่งอื่นใดที่ใช้เรียก หรือใช้แทนแหล่งภูมิศาสตร์และที่สามารถบอกรหัสสินค้าที่เกิดจากแหล่งภูมิศาสตร์นั้นเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ ชื่อเสียง หรือคุณลักษณะเฉพาะ
2. สินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้นต้องมีความเชื่อมโยงกับแหล่งภูมิศาสตร์คือ พื้นที่ของประเทศ เขต ภูมิภาค และท้องถิ่น และให้หมายความรวมถึงทะเล ทะเลสาบ แม่น้ำ ลำน้ำ เกาะ ภูเขา หรือพื้นที่อื่นทำนองเดียวกัน
3. ไม่เป็นชื่อสามัญที่รู้จักกันโดยทั่วไปว่าเป็นชื่อที่ใช้เรียกขานสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งซึ่งจะใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้น
4. ไม่เป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือนโยบายแห่งรัฐ

คู่มือใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

1. ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐบาลหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรของรัฐที่มีวัตถุประสงค์และมีเขตปฏิบัติการครอบคลุมบริเวณแหล่งผลิตหรือสินค้า
2. บุคคลธรรมดา กลุ่มบุคคล หรือนิติบุคคล ซึ่งประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้นอยู่ในแหล่งภูมิศาสตร์ของสินค้า
3. กลุ่มผู้บริโภคหรือองค์กรผู้บริโภคที่มีถิ่นกำเนิดในแหล่งภูมิศาสตร์